

YARGITAY

7. HUKUK DAİRESİ

Esas No.	2013/24187
Karar No.	2014/10565
Tarihi:	13.05.2014

İlgili Kanun / Madde

4857 S. İşK. /32

- **GERÇEK ÜCRETİN BELİRLENMESİNİN GEREKMESİ**
- **ÜCRET ARAŞTIRMASI**

ÖZETİ Çalışma yaşamında daha az vergi ya da sigorta primi ödenmesi amacıyla zaman zaman, iş sözleşmesi veya ücret bordrolarında gösterilen ücretlerin gerçeği yansıtmadığı görülmektedir. Bu durumda gerçek ücretin tespiti önem kazanır. İşçinin kıdemi, meslek unvanı, fiilen yaptığı iş, işyerinin özellikleri ve emsal işçilere ödenen ücretler gibi hususlar dikkate alındığında imzalı bordrolarda yer alan ücretin gerçeği yansıtmadığı şüphesi ortaya çıktığında, bu konuda tanık beyanları gözetilmeli ve işçinin meslekte geçirdiği süre, işyerinde çalıştığı tarihler, meslek unvanı ve fiilen yaptığı iş bildirilerek ilgili kuruluşlardan emsal ücretin ne olabileceği araştırılmalı ve tüm deliller birlikte değerlendirilerek bir sonuca gidilmelidir.

Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen hükmün, Yargıtayca incelenmesi taraf vekillerince istenilmekle, temyiz isteğinin süresinde olduğu anlaşıldı. Dosya incelendi, gerçeği görüldü:

1-Dosyadaki yazılara, hükmün Dairemizce de benimsenmiş bulunan yasal ve hukuksal gerekçeleriyle dayandığı maddi delillere ve özellikle delillerin takdirinde bir isabetsizlik görülmemesine göre davalının tüm, davacının aşağıdaki bentlerin kapsamı dışında kalan temyiz itirazlarının reddine,

2-Davacı vekili, davacının Haziran 2007- 17.10.2011 tarihleri arasında davalıya ait Şişçi Ramazan isimli işletmede tatlı ustası olarak her gün 11.30-23.00 saatleri arasında çalıştığını, çalışmasının Kurban Bayramı dışındaki bayram ve tatil günlerinde devam ettiğini, günlük yevmiyesinin 45,00 TL olduğunu, ayrıca bazı aylarda sigortalı gösterilmediğini, başka işyerlerinden sigortalı gösterildiğini, aralarında tartışma yaşandığını, iş akdinin işverence feshedildiğini, işçilik alacaklarının ödenmediğini iddia ederek kıdem tazminatı ile bazı işçilik alacaklarının davalıdan tahsilini talep etmiştir.

Davalı vekili, davacının müvekkili şirkette 29/06/2010-31.07.2010 ve 10.04.2011-17.10.2011 tarihleri arasında çalıştığını, 2007 yılı Haziran ayında işe girdiği iddiasının gerçeği yansıtmadığını, 17.10.2011 tarihinde işvereni ibra ettiğini, tüm alacaklarının ödendiğini belirterek, davanın reddini istemiştir.

Mahkemece yapılan yargılama sonucu toplanan delillere ve alınan bilirkişi raporuna göre, feshe gerekçe gösterilen cinsel taciz olayının ceza dosyası ile ispatlandığı, buna dayalı olarak işverence yapılan feshin haklı olduğu, bu nedenle davacının ihbar tazminatı talebinin reddine karar vermek gerektiği, davacının hizmet süresi 1 yılın altında kalması nedeni ile kıdem tazminatı ve yıllık izne hak kazanmadığı, bilirkişi

raporunda hesap edilen diğer alacaklarının bulunduğu gerekçesi ile davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Hizmet süresi ihtilaflıdır.

Davacı vekili davacının davalı yanında Haziran 2007 tarihinden iş sözleşmesinin feshine kadar aralıksız kesintisiz çalıştığını, bazı çalışmalarının kuruma bildirilmediğini, bazen de başka işyerlerinden bildirimi yapıldığını iddia etmiştir.

Dosya içinde bulunan davacıya ait hizmet cetvelinde davacının davalı yanında davalının savunmasında belirttiği gibi 26/06/2010-31/07/2010 ve 10/04/2011-17/10/2011 tarihleri arasında çalıştığı ve iddia edilen istek dönemi içinde davacının başka başka işyerlerinden sigortalı hizmetlerinin kayıtlı olduğu görülmektedir. Dinlenen davacı tanıkları davacının iddiasını doğrular yönde beyanda bulunmuşlardır. Dosya içinde bulunan Antalya Ağır Ceza Mahkemesinin 2013/94 Esas sayılı davasında mağdur olarak SGK'nun yer aldığı, davacının davalı nezdindeki çalışmalarının aslında çalışmadığı şirketler ve şahıslar üzerinden gösterilmesine ilişkin şikayeti üzerine davalı iş yerinin sahiplerinden Murat Özalp ve muhasebeci Ramazan Kaşıkçı hakkında "Resmi Belgede Sahtecilik ve Kamu Kurumunu Dolandırmak" suçlarından dolayı kamu davası açıldığı anlaşılmaktadır. Bu dava dosyası içindeki deliller, davacının dinlettiği tanık anlatımları ile birlikte değerlendirildiğinde davacının davalı nezdinde iddia ettiği tarihler arasında çalıştığını ispat ettiğinden hizmet süresinin buna göre belirlenmesi ve hüküm altına alınan işçilik alacaklarının buna göre hesap edilmesi gerekirken eksik inceleme ve yanılgılı değerlendirme ile karar verilmesi hatalı olmuştur.

3-Hesaplamalara esas ücret konusunda taraflar arasında uyuşmazlık bulunmaktadır.

Çalışma yaşamında daha az vergi ya da sigorta primi ödenmesi amacıyla zaman zaman, iş sözleşmesi veya ücret bordrolarında gösterilen ücretlerin gerçeği yansıtmadığı görülmektedir. Bu durumda gerçek ücretin tespiti önem kazanır. İşçinin kıdemi, meslek unvanı, fiilen yaptığı iş, işyerinin özellikleri ve emsal işçilere ödenen ücretler gibi hususlar dikkate alındığında imzalı bordrolarda yer alan ücretin gerçeği yansıtmadığı şüphesi ortaya çıktığında, bu konuda tanık beyanları gözetilmeli ve işçinin meslekte geçirdiği süre, işyerinde çalıştığı tarihler, meslek unvanı ve fiilen yaptığı iş bildirilerek ilgili kuruluşlardan emsal ücretin ne olabileceği araştırılmalı ve tüm deliller birlikte değerlendirilerek bir sonuca gidilmelidir.

Somut olayda, davacı vekili davacının fesih tarihindeki günlük yevmiyesinin 45,00TL olduğunu iddia etmiştir.

Dosya içinde bulunan bordrolar asgari ücret üzerinden tanzim edilmiş olup SGK'na bildirimler de bu ücret üzerinden yapılmıştır.

Dinlenen davacı tanıklarının iddiayı teyit eder yönde beyanda bulunmuşlardır.

Mahkemece bilirkişi raporu benimsenerek davacının asgari ücret aldığı kabul edilmiş ise de, yukarıda özetlenen delil durumu dikkate alındığında bu kabulün eksik incelemeye dayandığı görülmektedir. Bu itibarla işçinin meslekte geçirdiği süre, işyerinde çalıştığı tarihler, meslek unvanı ve fiilen yaptığı iş bildirilerek ilgili meslek odalarından emsal ücretin ne olabileceği araştırılmalı ve tüm deliller birlikte değerlendirilerek bir sonuca gidilmelidir. Ve buna göre işçilik alacakları hesap ettirilerek hüküm altına alınmalıdır.

Yapılacak iş, 3 numaralı bozma nedeni ile ilgili gerekli araştırmanın yapılmasından sonra, 2 numaralı bozma nedenini de kapsayacak şekilde ek hesap raporu alıp diğer deliller ile birlikte değerlendirerek çıkacak sonuca göre bir karar vermek olmalıdır.

O halde davacı vekilinin bu yönlere ilişkin temyiz itirazları kabul edilmeli ve karar bozulmalıdır.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı nedenlerle BOZULMASINA, temyiz harcının istek halinde davacıya iadesine, aşağıda yazılı temyiz harcının davalıya yükletilmesine, 13.05.2014 gününde oybirliğiyle karar verildi.